

sætte traditionen med rent faktisk at opstille et regelsæt og også etiske regler for, hvordan man skal opføre sig i forskellige sammenhænge.

Det mener jeg også udmærket kan være gældende på det her felt, som hedder udsætning af skydefugle. Hvis det fungerer optimalt, vil man også få løsninger, som folk rent faktisk føler ejerskab til, og som derfor også kommer til at virke i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg tror, at vi her er fremme ved kernen i det, som kan blive elementer i forvaltningen fremover, nemlig det forhold, at hvis der er et ejerskab og dermed en medvirken fra jægerens side, og hvis de kan se værdien af den selvforvaltning, vil de netop fortsætte med det, som ordføreren nævnte som det sidste, nemlig en fortsat naturgenopretning og en udvidet naturkvalitet ved at skabe mange nye og spændende biotoper.

Er ordføreren enig i, at dette selvforvaltnings- og ansvarlighedstema burde være et af de temaer, der kører videre i debatten?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det er et synspunkt, jeg er enig i. Når det tidligere i debatten er blevet nævnt også af andre, der har stillet spørgsmål om, hvorfor man ikke på nuværende tidspunkt havde en fiks og færdig holdning til, hvordan noget sådant her burde se ud, ligger der jo netop fra vores side den holdning, at det er en god idé på alle niveauer at ansvarliggøre folk, der beskæftiger sig med det her, således at de får ejerskabet og vi får løsninger, som folk står bag, og således at vi får en virkning også der, hvor det betyder noget, nemlig i virkelighedens verden, så det rent faktisk medvirker til, at vi opnår nogle af de målsætninger, vi her taler om.

Det tror vi er en god fremgangsmåde, og det er en fremgangsmåde, som vi vil benytte så ofte, som det overhovedet er muligt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Og jeg giver ordet til næste ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 15.45

Per Clausen (EL):

Det kunne blive en interessant og sikkert også på en række områder en positiv fornyelse af dansk politik, hvis regeringen gjorde det til en

vane, når der skulle laves om på tingene, at tage udgangspunkt i de indstillinger og de holdninger, der kommer fra de folk, der arbejder på det pågældende område og har interesse for det. Tænk, hvor vidunderlig vores folkeskole f.eks. kunne være, hvis man begyndte at tage hensyn til skolelærerne. Så det er i grunden en meget god idé. Det skal være det første.

Derfor synes jeg også, det er meget fornuftigt, at den endelige færdigbehandling af det her forslag ikke sker, før vi har fået den rapport, som der er blevet talt om flere gange i dag.

Jeg vil også sige, at forslaget i hvert fald fra min og Enhedslistens side er baseret på den grundopfattelse, at jagt er en god del af den danske tradition, en god del af den danske naturforvaltning. Men vi opfatter det også på den måde, at hvis det skal være muligt at forsvare jagten som værende det, er det meget vigtigt, at vi også slår ned på de områder, som påkalder sig uheldig opmærksomhed.

Her kan man ikke komme udenom, at det her er et af de områder, som der i hvert fald folkeligt er modvilje mod ud fra nogle etiske holdninger. Man kan jo godt latterliggøre det, sådan som miljøministeren lidt forsøgte at gøre det i sin indledning, men det kan alligevel være reelt nok.

Ud over det er der en række konkrete problemer i forbindelse med udsætningen af de her fugle i naturen. De optræder i store mængder, og der er også tale om forurening af vandhuller og vandløb og i nogle tilfælde i ganske omfattende omfang. Det er nævnt i det meget fine materiale, vi har fået, og i et udkast til rapporten er der et eksempel med en mose – jeg mener, det er på Fyn – som faktisk er tæt på at blive ødelagt på grund af det her. Så det har altså nogle negative naturmæssige konsekvenser.

Det bliver fremhævet af mange, at jagtinteresserne på den anden side giver god baggrund for, at folk indgår i naturforvaltningen. Den konservative ordfører var meget inde på det. Det er jo rigtig nok, men spørgsmålet er, om jagtinteressen ved den her udsætning udnyttes maksimalt i forhold til at skabe mere og bedre natur, eller om man ikke snarere skulle kombinere en udfasning med en langt mere intensiv indsats for at skabe en fauna, som i langt større udstrækning kunne skabe udvikling i den eksisterende bestand.

Jeg tror, at man lige så godt kunne sige, at det ville være en måde at bruge jagtinteressen til at få gjort en koncentreret indsats for at forbedre